

KELEMEN ZOLTÁN

Kalendáriom

Forog az év mint ördög belében a törköly
 Dér köpi szemem a házak ablakát
 Vonatból a folyót szekérről a hegyet
 Nézem visszafelé megyek
 Otthonos női lábak vezetnek
 A sörfoltos ég asztallapja alatt
 Mint gyermeket angyalok vörös világban
 Akkor is amikor édes krumplit láttam
 Vagy téged a zöld szoknyádban

Azt mondták igyanak még egy kávét
 Mielőtt elmennek
 Én is meginnék veled még egyet
 Én is elfolyok mint az avas hólé
 S nem derít kedvre a szűrős napsütés
 Kuttyák és denevérek éjszakája ez
 Csillagtócsák a lucskos égen
 Adjatok neki hogy ne féljen
 Nagy szürke állat ül a hóban
 Arra gondolsz hogy minden jól van
 Már csak egy fényképet akarok látni
 Bármilyen hosszúra nyúlik is a cipekedés
 Bármilyen messzire tart a tekintet
 Bármilyen ügyesen veted le az inged
 Figyelj a lovakra is

Kifordul az év mint zsebből a kés
 Sarkunkban ott a fejlődés
 Ránkemutat mint a fejlövés
 Mocsaras illatú mohos rés

1995. február 3.

Márk 7. 10–23.

G. A.-nak

A víz hangját hallgatva halkul az egyedüllét
 A gyertyával táncol a szél megreccsen a hajópadló
 Madarak lángja kudarc
 Kiürült a csűr semmi sem jön ki belőle

*Csak a lélek bűnöz
Közel ül a tűzhöz
Hajában a hamu
Féhér csend illatú*

*A kapun árny vág át
Lóbálja lámpáját
Céda tengeri szél
Táncához víz zenél*

*Már csak a kéz miből kihullhat
Égőszemű varázslat nem fog
Konok tűzbe fagyott szárnyak
Beteg vérrel megcsúfolt megváltás*

1995. április 16.

